

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR SENATUL

LEGE

**pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr.10/2004
privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului
instituțiilor de credit**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. – Se aprobă Ordonanța Guvernului nr.10 din 22 ianuarie 2004 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit, adoptată în temeiul art.1 pct.II.9 din Legea nr.559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.84 din 30 ianuarie 2004, cu următoarele modificări și completări:

1. Titlul ordonanței va avea următorul cuprins:

„Ordonanță privind falimentul instituțiilor de credit”

2. Denumirea Titlului I va avea următorul cuprins:

„TITLUL I

Procedura falimentului instituțiilor de credit”

3. Alineatul (1) al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. – (1) Procedura falimentului, reglementată prin prezenta ordonanță, se aplică instituțiilor de credit, persoane juridice române, inclusiv sucursalelor acestora cu sediul în străinătate.”

4. La articolul 2, litera a) a alineatului (1) va avea următorul cuprins:

„a) *administrator interimar* – persoană fizică sau juridică desemnată de Banca Națională a României, iar, în cazul cooperativelor de credit, și comitetul de administrare specială desemnat de Casa centrală a cooperativelor de credit, abilitate să ia măsuri conservatorii, în scopul prevenirii diminuării activului și a creșterii pasivului instituției de credit, de la momentul depunerii unei cereri de deschidere a procedurii falimentului și până la data numirii lichidatorului;”

5. La articolul 2 alineatul (1), literele b), c), d) și e) se abrogă:

6. La articolul 2 alineatul (1), punctul 3 al literei h) va avea următorul cuprins:

„3. retragerea autorizației de funcționare a instituției de credit, în conformitate cu prevederile legale, ca urmare a imposibilității de redresare financiară a unei instituții de credit;”

7. Alineatul (2) al articolului 2 va avea următorul cuprins:

„(2) Termenii: *instituție de credit, stat membru, stat membru de origine, stat membru gazdă, sucursală și autoritate competentă* au înțelesul prevăzut în Legea nr.58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările și completările ulterioare.”

8. La Titlul I, denumirea Capitolului II va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL II

Participanții la procedura falimentului instituțiilor de credit”

9. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. – (1) Organele care aplică procedura sunt: instanțele judecătorești, judecătorul-sindic și lichidatorul.

(2) Procedurile prevăzute de prezenta ordonanță, cu excepția recursului, sunt de competența exclusivă a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul social al instituției de credit debitoare, astfel cum acesta figurează în registrul comerțului, și sunt exercitate de un judecător-sindic.

(3) Judecătorul-sindic este nominalizat, în fiecare caz, de președintele tribunalului dintre judecătorii desemnați ca judecători-sindici, în temeiul art.12 alin.3 din Legea nr.92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Principalele atribuții ale judecătorului-sindic, potrivit prezentei ordonanțe, sunt:

a) emiterea hotărârii de deschidere a procedurii;

b) judecarea contestației instituției de credit debitoare împotriva cererii introductive formulate de Banca Națională a României sau de creditor, pentru deschiderea procedurii;

c) desemnarea, prin hotărâre, a lichidatorului, stabilirea atribuțiilor acestuia, controlul activității sale și, dacă este cazul, înlocuirea sa;

d) judecarea acțiunilor introduse de lichidator ori de comitetul creditorilor pentru anularea unor constituiri de garanții sau a unor transferuri cu caracter patrimonial, anterioare hotărârii de deschidere a procedurii;

e) judecarea contestațiilor formulate de reprezentantul acționarilor instituției de credit debitoare sau de creditor împotriva măsurilor luate de lichidator;

f) luarea măsurilor care se impun din analiza rapoartelor prezentate de lichidator și soluționarea obiecțiilor la acestea;

g) confirmarea planului de distribuire a sumelor obținute din lichidare;

h) autentificarea actelor juridice încheiate de lichidator, pentru a căror validitate este necesară forma autentică;

i) aprobarea modalității de lichidare și a tranzacțiilor de cumpărare de active și asumare de pasive;

j) stabilirea răspunderii civile a organelor de conducere, a cenzorilor și a personalului de execuție sau cu atribuție de control din instituția de credit ajunsă în stare de insolvență;

k) emiterea hotărârii de închidere a procedurii.

(5) Hotărârile judecătorului-sindic sunt definitive și executorii. Ele pot fi atacate separat cu recurs.”

10. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. – (1) Pentru hotărârile date de judecătorul-sindic în baza prevederilor art.3, curtea de apel va fi instanța de recurs.

(2) Recursul va fi judecat în termen de 15 zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel, citarea părților urmând să fie făcută, în condițiile art.86-94 din Codul de procedură civilă, în cazul Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar și al lichidatorului și prin publicitate în două ziare de circulație națională, în cazul celorlalte părți. Atunci când Banca Națională a României a făcut cererea pentru declanșarea procedurii, aceasta va fi citată în condițiile art.86-94 din Codul de procedură civilă.

(3) Prin derogare de la prevederile art.300 alin.2 și 3 din Codul de procedură civilă, hotărârile judecătorului-sindic nu vor putea fi suspendate de instanța de recurs. Instanța de recurs va putea suspenda următoarele hotărâri:

a) hotărârea de respingere a contestației instituției de credit debitoare, făcută în condițiile art.16 alin.(2);

b) hotărârea prin care se soluționează obiecțiunile la planul de distribuire a fondurilor obținute din lichidare, în condițiile art.26 alin.(2).”

11. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. – Potrivit prezentei ordonanțe, principalele atribuții ale lichidatorului sunt:

a) în momentul primirii hotărârii judecătorești privind deschiderea procedurii falimentului va deschide la o bancă, persoană juridică română sau sucursală a unei bănci străine autorizată să funcționeze pe teritoriul României, două conturi, unul în lei și altul în valută, cu mențiunea *cont tip instituție de credit în faliment*, cu drept exclusiv de dispoziție în interesul procedurii falimentului. În conturile tip instituție de credit în faliment vor fi virate la ordinul lichidatorului sumele existente în conturi la alte instituții financiar-bancare. Lichidatorul va comunica imediat Băncii Naționale a României denumirea băncii comerciale și conturile deschise la aceasta, după care Banca Națională a României va transfera imediat în aceste conturi disponibilitățile instituției de credit aflate în evidențele sale. Operațiunile instituției de credit în faliment se vor desfășura în continuare prin aceste conturi;

b) inventarierea bunurilor instituției de credit debitoare și luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor, aplicarea sigiliilor la deschiderea procedurii falimentului, în conformitate cu prevederile Legii

nr.64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) examinarea activității instituției de credit debitoare în raport cu situația de fapt, întocmirea unui raport inițial amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la starea de insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă, și supunerea acestui raport judecătorului-sindic spre aprobare, în termen de cel mult 30 de zile de la deschiderea procedurii falimentului; la cererea lichidatorului, judecătorul-sindic va putea prelungi această perioadă, pentru motive temeinice, prin încheiere irevocabilă;

d) angajarea, cu respectarea prevederilor legale, a personalului necesar în vederea lichidării și conducerea activității acestuia, angajarea putându-se face și din cadrul personalului existent al instituției de credit debitoare;

e) conducerea activității instituției de credit debitoare, respectiv efectuarea de operațiuni în interesul procedurii falimentului, inclusiv reeșalonări de credite și stabiliri de noi rate ale dobânzilor aferente activelor instituției de credit debitoare, cu condiția ca orice nou nivel al ratei dobânzilor să nu fie mai mic decât nivelul ultimei dobânzi de referință comunicat de Banca Națională a României, precum și participări la piața valutară interbancară, luarea tuturor măsurilor, cum ar fi redimensionarea personalului angajat în scopul reducerii permanente a cheltuielilor de funcționare și lichidare;

f) menținerea, rezilierea sau denunțarea unor contracte încheiate de instituția de credit debitoare, precum și încheierea de noi contracte în interesul procedurii falimentului;

g) încheierea de tranzacții, descărcarea de datorii, descărcarea fidejursorilor, renunțarea la garanții reale, sub condiția confirmării de către judecătorul-sindic;

h) încheierea oricărui document în numele instituției de credit debitoare, inițierea și coordonarea, în numele acesteia, a oricărei acțiuni sau proceduri legale;

i) introducerea de acțiuni pentru anularea constituirilor de garanții sau transferurilor de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații executate, realizate de instituția de credit debitoare în dauna intereselor creditorilor, prin:

1. acte de transfer cu titlu gratuit, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii; sunt exceptate sponsorizările în scop umanitar, derulate conform prevederilor legale;

2. operațiuni comerciale în care prestația instituției de credit debitoare o depășește vădit pe cea primită, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;

3. acte încheiate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenția tuturor părților implicate în aceasta de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii sau de a le leza în orice alt fel drepturile;

4. acte de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 180 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în caz de faliment al instituției de credit debitoare este mai mică decât valoarea actului de transfer;

5. constituirea ori perfectarea unei garanții reale pentru o creanță care era chirografară în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii;

6. plăți anticipate ale datoriilor efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă scadența lor fusese stabilită pentru o dată ulterioară deschiderii procedurii;

7. acte încheiate cu persoane aflate în relații speciale cu instituția de credit debitoare, în anul anterior deschiderii procedurii; persoanele aflate în relații speciale cu instituția de credit debitoare sunt cele stabilite prin Ordonanța Guvernului nr.39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

j) examinarea creanțelor asupra instituției de credit debitoare și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea; nu sunt supuse examinării creanțele bugetare, în cazul cărora se vor observa dispozițiile legale speciale;

k) primirea sumelor în lei și în valută pe seama instituției de credit debitoare și consemnarea acestora, în termen de 24 de ore, în noile conturi ale instituției de credit debitoare și plata cheltuielilor curente necesare pentru conservarea și administrarea averii instituției de credit debitoare, inclusiv cheltuielile personalului angajat în conformitate cu lit.d, plata efectuată anterior definitivării tabelului creditorilor, cu excepția remunerației convenite lichidatorului și persoanelor angajate de acesta;

l) luarea măsurilor corespunzătoare privind conturile în valută ale instituției de credit debitoare, deschise la instituții de credit corespondente, prin:

1. notificarea corespondenților asupra declarării în stare de faliment a instituției de credit debitoare, precum și asupra blocării disponibilităților din conturile respective în valută;

2. transferarea ulterioară, în termenul cel mai scurt, a disponibilităților în noul cont deschis în valută la banca comercială, ce se dezvoltă pe analitice - pentru fiecare valută; sumele aflate în contul în valută vor fi convertite în lei și transferate în contul deschis în lei;

3. efectuarea de plăți pentru operațiunile în curs ale instituției de credit debitoare, precum și administrarea eficientă a disponibilităților;

m) urmărirea încasării creanțelor din averea instituției de credit debitoare, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani efectuat de aceasta înainte de deschiderea procedurii;

n) lichidarea bunurilor și drepturilor din averea instituției de credit debitoare - ansamblul procedeelelor, măsurilor și tehnicilor pentru realizarea activelor instituției de credit în faliment, cu respectarea principiului costului minim presupus, respectiv al valorificării optime a acestora, în scopul achitării datoriilor către creditori, prin:

1. tranzacții privind cumpărarea de active și asumarea de pasive, prin care o instituție de credit cu o situație financiară bună achiziționează, parțial sau total, activele instituției de credit debitoare și își asumă, parțial sau total, pasivele acesteia, incluzând totalitatea depozitelor garantate. Tranzacțiile privind cumpărarea de active și asumarea de pasive pot fi efectuate la vedere sau la termen, cu opțiuni. Pentru tranzacțiile prevăzute la acest alineat, lichidatorul poate să perceapă de la instituția de credit achizitoare o primă negociată, în funcție de calitatea activelor cumpărate și pasivelor asumate, plătită la momentul transferului proprietății, precum și o primă pentru exercitarea opțiunii, în funcție de termenul opțiunii, plătită la momentul negocierii. După cumpărare, pentru activele care fac obiectul unor operațiuni frauduloase, pentru care se probează că au la bază fraude sau că provin din furturi de instrumente financiare, părțile pot modifica tranzacția inițială, urmând ca instituția de credit achizitoare să primească de la lichidator, în contravaloare, alte active ori sume de bani;

2. vânzarea de bunuri, cum ar fi clădiri, terenuri, valori mobiliare, operațiuni de lichidare ce se realizează cu respectarea

prevederilor secțiunii a 6-a *Falimentul*, a Capitolului III din Legea nr.64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

3. alte tehnici de realizare a activelor, cum ar fi cesiuni de creanță ori novații, realizate în interesul procedurii falimentului la o valoare negociată;

o) convocarea primei ședințe a adunării creditorilor și stabilirea programului ședințelor comitetului creditorilor, ori de câte ori se consideră necesar, și prezidarea ședințelor;

p) întocmirea unui raport lunar asupra evoluției procedurii falimentului, respectiv asupra stadiului îndeplinirii atribuțiilor sale, pe care îl va prezenta judecătorului-sindic, spre aprobare; un astfel de raport va include informații referitoare la valoarea totală a creanțelor asupra instituției de credit debitoare și la valoarea totală a activelor acesteia care au fost valorificate, la sumele obținute din lichidarea și încasarea de creanțe, la planul de distribuire între creditori, la cheltuielile efectuate;

q) întocmirea bilanțului final de lichidare; dacă lichidarea se prelungește peste durata unui exercițiu financiar, lichidatorul este obligat să întocmească situațiile financiare anuale și să le depună la organele și la termenele prevăzute de lege;

r) sesizarea judecătorului-sindic despre orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta, în conformitate cu atribuțiile conferite prin prezenta ordonanță;

s) efectuarea oricăror acte de procedură cerute de lege.”

12. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. – (1) În îndeplinirea atribuțiilor lor, judecătorul-sindic și lichidatorul pot cere și punctul de vedere al Băncii Naționale a României, în calitatea sa de autoritate de supraveghere bancară, privitor la orice aspecte de natură bancară.

(2) Prevederile Capitolului II secțiunea a 3-a *Adunarea creditorilor. Comitetul creditorilor* din Legea nr.64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se vor aplica în mod corespunzător și procedurii falimentului instituțiilor de credit, cu excepția art.13¹ alin.(6) și art.16 alin.(2).

(3) Comitetul creditorilor poate introduce acțiuni pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial făcute de instituția de credit debitoare în dauna creditorilor, atunci când astfel de acțiuni nu au fost introduse de lichidator.

(4) După deschiderea procedurii, adunarea generală a acționarilor numește un reprezentant, care va acționa în numele ei până la închiderea procedurii.”

13. Articolul 7 avea următorul cuprins:

„Art. 7. – (1) Prin hotărârea judecătorească privind deschiderea procedurii falimentului, judecătorul-sindic desemnează lichidatorul și stabilește atribuțiile acestuia. Prin derogare de la prevederile art.3 din Ordonanța Guvernului nr.79/1999 privind organizarea activității practicienilor în reorganizare și lichidare, aprobată prin Legea nr.505/2002, Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar va putea fi desemnat lichidator.

(2) La momentul deschiderii procedurii falimentului prin hotărâre judecătorească, drepturile și atribuțiile adunării generale, ale consiliului de administrație și ale conducerii executive a instituției de credit încetează de plin drept.

(3) Judecătorul-sindic va stabili prin hotărârea de deschidere a procedurii falimentului cuantumul remunerației lichidatorului, în conformitate cu prevederile Legii nr.64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

14. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. – (1) Reprezentantul acționarilor instituției de credit debitoare și comitetul creditorilor pot face contestație împotriva măsurilor luate de lichidator.

(2) Contestația trebuie să fie înregistrată în termen de 5 zile de la depunerea rapoartelor prevăzute la art.5 alin.(1) lit. c) și p).

(3) Judecătorul-sindic va soluționa contestația, în termen de 10 zile de la înregistrarea ei, în Camera de consiliu, cu citarea contestatorului și a lichidatorului, putând, dacă va considera necesar, să suspende executarea măsurii contestate. Judecătorul-sindic va cita și Banca Națională a României, dacă cererea introductivă a fost formulată de aceasta.”

15. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. – (1) În orice stadiu al procedurii, pentru motive temeinice, judecătorul-sindic poate înlocui lichidatorul, prin încheiere dată în Camera de consiliu.

(2) Pe data stabilirii atribuțiilor noului lichidator vor înceta atribuțiile celui numit anterior. Lichidatorul nou-numit va prelua activitatea de la lichidatorul înlocuit, sub controlul judecătorului-sindic.”

16. Articolul 10 se abrogă.

17. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. – Procedura falimentului începe pe baza unei cereri introduse de către instituția de credit debitoare sau de creditorii acesteia ori de Banca Națională a României.”

18. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. – (1) Banca Națională a României, în calitate sa de autoritate de supraveghere bancară, va introduce cerere pentru deschiderea procedurii falimentului împotriva instituției de credit aflate în una dintre situațiile prevăzute la art.2 alin.(1) lit.h).

(2) Cererea Băncii Naționale a României va fi însoțită de hotărârea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României de retragere a autorizației instituției de credit respective și de orice alte documente necesare justificării actului de sesizare a tribunalului.”

19. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. – (1) În urma înregistrării cererii, introdusă conform art.12, 13 și 14, judecătorul-sindic va notifica imediat despre aceasta părților menționate la aceste articole.

(2) Banca Națională a României va desemna un administrator interimar și îi va stabili remunerația la data depunerii cererii sale sau la data primirii notificării menționate la alin.(1). Dacă instituția de credit se află în procedura de administrare specială la acea dată, atribuțiile administratorului interimar vor fi exercitate de persoana care a fost administrator special sau de membrii comitetului de administrare specială, după caz, în condițiile prezentei ordonanțe.

(3) Cheltuielile legate de administrarea interimară se suportă de către instituția de credit debitoare. Administratorul interimar poate fi revocat de Banca Națională a României.

(4) Dacă instituția de credit nu s-a aflat în administrare specială, atribuțiile consiliului de administrație al instituției de credit debitoare se suspendă de plin drept la data numirii administratorului interimar până la

expirarea mandatului acestuia. Consiliul de administrație poate contesta cererea introdusă, conform art.13 și art.14, și pe durata suspendării sale.

(5) Administratorul interimar nu poate lua decât acele măsuri care sunt necesare pentru a împiedica diminuarea activului și sporirea pasivului.

(6) De la data depunerii cererii de către un creditor sau de către instituția de credit debitoare, în condițiile art.12, 13 și a numirii administratorului interimar, autorizația instituției de credit se consideră acordată numai pentru luarea măsurilor conservatorii și pentru derularea operațiunilor curente. Administratorul interimar nu va putea accepta noi depozite și nu va putea acorda noi credite. Contractele în curs se vor executa conform termenilor acestora ori potrivit acordului părților.

(7) În cazul unei instituții de credit aflate în situația prevăzută la alin.(4), conducerea executivă a acesteia este subordonată administratorului interimar. În cazul în care președintele consiliului de administrație este și președintele instituției de credit, acesta păstrează funcția de președinte și după suspendarea consiliului de administrație, în condițiile alin.(4), până la expirarea mandatului administratorului interimar.

(8) La data numirii lichidatorului, atribuțiile administratorului interimar încetează de plin drept.”

20. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. – (1) La primul termen de judecată, judecătorul-sindic va analiza cererea și, în situația în care instituția de credit debitoare nu contestă starea de insolvență în cazul cererilor introduse de părțile prevăzute la art.13 și 14, va emite hotărârea privind deschiderea procedurii falimentului.

(2) Contestația împotriva cererii de deschidere a procedurii falimentului se poate face în termen de 5 zile de la data comunicării cu privire la depunerea acestei cereri.

(3) Judecătorul-sindic se va pronunța asupra contestației în termen de 10 zile de la înregistrarea contestației.

(4) În urma pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, judecătorul-sindic va comunica aceasta, de îndată, persoanelor prevăzute la art.12 și 13, lichidatorului, Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, precum și oficiului registrului comerțului la care instituția de credit debitoare este înregistrată, pentru

efectuarea mențiunii *instituție de credit în faliment*. Comunicarea va fi făcută publică în două ziare de circulație națională.

(5) În situația în care instituția de credit are deschise sucursale în alte țări, Banca Națională a României va comunica de îndată autorității de supraveghere bancară din țara gazdă a sucursalei respective, despre deschiderea procedurii falimentului, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe.

(6) Judecătorul-sindic va comunica Băncii Naționale a României hotărârea sa privind deschiderea procedurii falimentului instituției de credit debitoare, de îndată, în ziua pronunțării acesteia, prin fax, e-mail sau prin telefon. Banca Națională a României va închide imediat, după finalizarea decontării plăților din ziua respectivă, în conformitate cu reglementările în vigoare, conturile instituției de credit debitoare deschise în evidențele sale. Disponibilitățile vor fi transferate în conturile tip *instituție de credit în faliment*, deschise la o bancă comercială, conform art.5.

(7) De la data deschiderii procedurii, toate actele instituției de credit debitoare vor purta mențiunea prevăzută la alin.(4).”

21. Alineatele (1), (4) și (5) al articolului 17 vor avea următorul cuprins:

„Art. 17. – (1) De la data deschiderii procedurii falimentului se suspendă toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra instituției de credit debitoare sau bunurilor sale, dacă legea nu prevede altfel.

(4) Data deschiderii procedurii falimentului reprezintă data la care depozitele devin indisponibile, definite astfel în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.39/1996 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(5) În afara cazurilor prevăzute de lege sau a celor autorizate de judecătorul-sindic, toate actele, operațiunile și plățile efectuate de instituția de credit debitoare, ulterior deschiderii procedurii falimentului, sunt nule.”

22. Alineatul (6) al articolului 17 se abrogă.

23. Articolul 18 va avea următorul cuprins:

„Art. 18. – Nici o dobândă, penalitate de orice fel ori cheltuială nu va putea fi adăugată creanțelor asupra instituției de credit debitoare de la data deschiderii procedurii falimentului.”

24. Alineatul (1) al articolului 19 va avea următorul cuprins:

„Art. 19. – (1) După ce s-a dispus deschiderea procedurii falimentului potrivit art.16 alin.(1), este interzis, sub sancțiunea nulității, persoanelor care au deținut funcții de conducere, precum și acționarilor semnificativi ai instituției de credit debitoare să înstrăineze fără acordul judecătorului-sindic acțiunile sau, după caz, părțile sociale deținute la instituția de credit debitoare.”

25. Articolul 20 va avea următorul cuprins:

„Art. 20. – Salariații instituției de credit aflate în procedura falimentului vor desemna două persoane care să îi reprezinte în cursul procedurii pentru recuperarea creanțelor reprezentând salariile și alte drepturi bănești.”

26. La Titlul I, Capitolul III, Secțiunea a 2-a, respectiv articolele 21-25, se abrogă.**27. Articolul 26 va avea următorul cuprins:**

„Art. 26. – (1) Prevederile Capitolului III, Secțiunea a 6-a *Falimentul*, din Legea nr.64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se vor aplica în mod corespunzător și procedurii falimentului instituțiilor de credit, cu excepția art.100 alin.(2) și art.108.

(2) Remunerația lichidatorului va fi plătită trimestrial numai după prezentarea de către acesta a rapoartelor prevăzute la art.5 alin.(1) lit.c) și p) privind fondurile obținute din lichidare și din încasarea de creanțe și a calculului privind onorariul convenit și după aprobarea acestuia de către judecătorul-sindic. Judecătorul-sindic poate prelungi cu cel mult o lună termenul de prezentare a raportului și a planului de distribuție. Planul de distribuție va fi înregistrat la greșa tribunalului și lichidatorul va notifica aceasta fiecărui creditor. Câte o copie după raport și după planul de distribuție vor fi afișate la ușa tribunalului. Oricare dintre creditorii poate formula obiecțiuni la raportul lichidatorului, la plan și la remunerația de plată, în termen de 10 zile de

la afișarea raportului. În astfel de situații, judecătorul-sindic va ține cu lichidatorul și cu creditorii, în termen de 10 zile de la notificarea de către creditorii, o ședință în care va soluționa deodată, prin sentință, toate obiecțiunile.

(3) Toate cheltuielile vor fi suportate din averea instituției de credit debitoare.”

28. Articolul 28 va avea următorul cuprins:

„Art. 28. – După aprobarea de către judecătorul-sindic a modalității de lichidare prevăzute la art.5 lit.n) pct.1, lichidatorul organizează imediat, în situația în care modalitatea de lichidare aprobată prevede, negocierea privind tranzacția de cumpărare de active și asumare de pasive; în acest scop, lichidatorul organizează o ședință de informare cu toate instituțiile de credit considerate de acesta eligibile în vederea prezentării condițiilor și termenilor negocierii. Prealabil ședinței de informare, lichidatorul semnează cu toate instituțiile de credit prezente la ședință un acord de confidențialitate, prin care acestea se angajează să păstreze, în condițiile legii, secretul profesional cu privire la informațiile din cererea de ofertă referitoare la instituția de credit aflată în stare de faliment ce urmează a face obiectul negocierii.”

29. Articolul 34 va avea următorul cuprins:

„Art. 34. – În cazul în care nu se primesc oferte în termenul stabilit în cererea de ofertă ori ofertele primite nu se încadrează în cerințele de fezabilitate ale unei astfel de tranzacții sau dacă judecătorul-sindic nu aprobă tranzacția, lichidarea urmează a se efectua prin celelalte metode prevăzute în prezenta ordonanță, iar lichidatorul, altul decât Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, va comunica de îndată despre aceasta Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, care va trece neîntârziat la plata compensațiilor, în conformitate cu prevederile legii.”

30. Articolul 35 va avea următorul cuprins:

„Art. 35. – În situația în care tranzacția privind cumpărarea de active și asumarea de pasive este aprobată de către judecătorul-sindic, acesta va stabili și remunerația lichidatorului.”

31. Articolul 36 va avea următorul cuprins:

„Art. 36. – Prevederile art.17 alin.(4¹) și (4²) din Legea nr.64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile lichidatorului, cu excepția Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, atunci când acesta deține una dintre aceste calități.”

32. La articolul 37, literele a) și b) ale alineatului (1) vor avea următorul cuprins:

„a) taxele, timbrele și orice alte cheltuieli aferente vânzării bunurilor respective, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea acestora, precum și plata remunerației lichidatorului și a persoanelor angajate de acesta;

b) creanțele creditorilor garantati, cuprinzând tot capitalul, dobânzile și penalitățile de orice fel, precum și cheltuielile.”

33. Alineatul (2) al articolului 37 va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care sumele realizate din vânzarea acestor bunuri vor fi insuficiente pentru plata în întregime a respectivelor creanțe garantate, creditorii vor avea pentru diferență creanțe chirografare care vor veni în concurs cu cele cuprinse în categoria corespunzătoare, potrivit naturii lor prevăzute la art.38. Dacă după plata sumelor prevăzute la alin.(1) rezultă o diferență în plus, aceasta va fi depusă, prin grija lichidatorului, în contul averii instituției de credit debitoare.”

34. La articolul 38, punctul 1 va avea următorul cuprins:

„1. taxele, timbrele și orice alte cheltuieli aferente procedurii falimentului, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea bunurilor din averea instituției de credit debitoare, precum și plata remunerației persoanelor angajate în condițiile legii, inclusiv a lichidatorului;”

35. La articolul 39, partea introductivă a alineatului (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 39. – (1) Judecătorul-sindic poate dispune ca o parte din pasivul instituției de credit ajunse în stare de insolvență să fie suportată de către membrii organelor de conducere, cenzori, auditori financiari, personalul de execuție și/sau cu atribuții de control care au deținut

funcțiile respective în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, dacă au contribuit la ajungerea acesteia în stare de insolvență prin una dintre următoarele fapte:"

36. Articolul 41 va avea următorul cuprins:

„Art. 41. – În vederea luării măsurilor prevăzute la art.39 alin.(1), judecătorul-sindic poate fi sesizat de către lichidator, de un acționar sau de oricare dintre creditorii, de Banca Națională a României, ori se poate sesiza din oficiu, pe baza datelor din dosarul cauzei și va putea dispune măsuri asigurătorii.”

37. Alineatul (1) al articolului 43 va avea următorul cuprins:

„Art. 43. – (1) Procedura falimentului va fi închisă de judecătorul-sindic, la solicitarea lichidatorului, printr-o hotărâre de închidere, atunci când judecătorul-sindic a aprobat raportul final, când toate fondurile sau bunurile din averea instituției de credit în faliment au fost distribuite și când fondurile nereclamate de către cei îndreptățiți, în termen de 90 de zile de la data raportului final, au fost consemnate de către lichidator la Casa de Economii și Consemnațiuni - C.E.C. - S.A. sau au fost depuse la o altă instituție de credit, iar extrasul de cont va fi depus la judecătorul sindic. Hotărârea va fi comunicată în scris sau prin presă, în cel puțin două ziare de circulație națională, tuturor părților implicate, conform prevederilor Legii nr.64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

38. Articolul 44 va avea următorul cuprins:

„Art. 44. – În orice stadiu al procedurii, judecătorul-sindic va putea pronunța o sentință de închidere a procedurii, dacă se constată că nu există active în averea instituției de credit debitoare ori că acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile administrative și nici un creditor nu se oferă să avanseze sumele creditoare.”

39. Articolul 45 se abrogă.

40. La Titlul II, Capitolul I, respectiv articolul 46, se abrogă.

41. La Titlul II, denumirea Capitolului II va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL II

Procedura falimentului instituțiilor de credit, persoane juridice române, și a sucursalelor acestora stabilite în alte state membre”

42. Articolul 47 va avea următorul cuprins:

„Art. 47. – (1) Tribunalul competent conform art.3 alin.(2) este singura autoritate împuternicită să decidă aplicarea unei proceduri a falimentului cu privire la o instituție de credit, persoană juridică română, inclusiv la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre.

(2) Tribunalul competent va informa de îndată, prin intermediul Băncii Naționale a României, autoritățile competente din statele membre gazdă asupra deciziei de a deschide procedura falimentului, inclusiv asupra efectelor practice pe care o astfel de procedură le poate avea. Dacă nu este posibilă informarea înainte de adoptarea deciziei, aceasta va fi făcută imediat după aceea.

(3) Dispozițiile alin.(1) și (2) nu aduc atingere prevederilor referitoare la exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorului-sindic.”

43. La articolul 48, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 48. – (1) Deschiderea unei proceduri a falimentului cu privire la o instituție de credit autorizată în România și la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre este guvernată de legea română în ceea ce privește regimul și aplicarea procedurii falimentului, inclusiv cu privire la:

a) bunurile care fac obiectul procedurii falimentului și regimul bunurilor dobândite de instituția de credit după deschiderea procedurii;

b) atribuțiile instituției de credit și ale lichidatorului;

c) condițiile în care poate fi invocată compensarea legală;

d) efectele procedurii falimentului asupra contractelor în derulare în care este parte instituția de credit;

e) efectele procedurii falimentului asupra procedurilor individuale de executare silită promovate de creditorii, cu excepția proceselor aflate pe rolul instanțelor din alte state membre, caz în care se aplică dispozițiile alin.(2);

f) creanțele care trebuie să fie declarate asupra instituției de credit și regimul creanțelor care iau naștere după deschiderea procedurii falimentului;

g) regulile privind declararea, verificarea și admiterea creanțelor;

h) regulile privind distribuirea veniturilor obținute din realizarea activelor, ordinea de prioritate a achitării creanțelor și drepturile creditorilor care au obținut o plată parțială după deschiderea procedurii falimentului în temeiul unui drept real sau prin invocarea compensării legale;

i) condițiile și efectele închiderii procedurii falimentului;

j) drepturile creditorilor după închiderea procedurii falimentului;

k) cine suportă costurile și cheltuielile aferente procedurii falimentului;

l) regulile privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice care prejudiciază drepturile tuturor creditorilor.”

44. La articolul 48, litera c) a alineatului (2) va avea următorul cuprins:

„c) contractele de report și contractele care stau la baza tranzacțiilor desfășurate pe o piață reglementată, care vor fi guvernate de legea aplicabilă contractelor respective, dacă nu sunt încălcate dispozițiile lit.b);”

45. La Titlul II, Capitolul II, denumirea Secțiunii a 2-a va avea următorul cuprins:

„*SECȚIUNEA a 2-a*

Publicarea hotărârii de deschidere a procedurii falimentului și desemnarea lichidatorilor”

46. Alineatele (1) și (3) ale articolului 49 vor avea următorul cuprins:

„Art. 49. – (1) Judecătorul-sindic va lua de îndată măsurile necesare pentru publicarea unui extras din hotărârea de deschidere a procedurii falimentului în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene și în două ziare de circulație națională din fiecare stat membru gazdă.

(3) Procedura falimentului se aplică indiferent de efectuarea publicității prevăzute la alin.(1) și produce efecte depline asupra creditorilor.”

47. Alineatele (1) și (2) ale articolului 50 vor avea următorul cuprins:

„Art. 50. – (1) Judecătorul-sindic are dreptul de a solicita înregistrarea în registrul imobiliar, în registrul comerțului și în orice alt registru public ținut în celelalte state membre a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului față de o instituție de credit.

(2) Judecătorul-sindic va lua măsurile necesare pentru a asigura înregistrarea ori de câte ori aceasta este obligatorie, conform legii statului membru respectiv.”

48. Articolul 51 va avea următorul cuprins:

„Art. 51. – (1) Lichidatorul desemnat conform legii va putea acționa, fără altă formalitate, pe teritoriul statelor membre gazdă, în baza unei copii certificate de pe hotărârea instanței competente care l-a numit, emisă de aceasta.

(2) Lichidatorul va putea exercita pe teritoriul statelor membre gazdă toate competențele care îi revin potrivit legii române. El va putea să numească alte persoane care să îl sprijine sau să îl reprezinte în derularea procedurii pe teritoriul acestor state, în special în scopul de a surmonta dificultățile întâmpinate eventual de creditorii din aceste state.

(3) În exercitarea competențelor sale lichidatorul va respecta legislația statului membru pe teritoriul căruia acționează, în special cu privire la procedurile de valorificare a activelor și la furnizarea de informații angajaților instituției de credit din statul membru respectiv. Lichidatorul nu poate utiliza forța și nu poate soluționa litigii sau dispute.”

49. Alineatul (1) al articolului 53 va avea următorul cuprins:

„Art. 53. – (1) După deschiderea procedurii falimentului unei instituții de credit, persoană juridică română, având sucursale deschise în alte state membre, lichidatorul îi va informa de îndată și în mod individual pe creditorii cunoscuți care au reședința obișnuită, domiciliul ori sediul social în celelalte state membre.”

50. La Titlul II, denumirea Capitolului III va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL III

Măsurile de reorganizare și procedura falimentului aplicabilă sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din alte state membre”

51. La articolul 55, după alineatul (1) se introduc alineatele (2)-(4), cu următorul cuprins:

„(2) Autoritățile administrative sau judiciare sunt autoritățile stabilite conform legii naționale, care decid cu privire la luarea măsurilor de reorganizare sau de începere a procedurilor de lichidare.

(3) Măsurile de reorganizare sunt măsurile adoptate de autoritățile administrative sau judiciare, destinate să mențină ori să restabilească situația financiară a unei instituții de credit și care ar putea afecta drepturile preexistente ale unor terți, inclusiv măsurile care implică posibilitatea unei suspendări a plăților, a unei suspendări a măsurilor de executare sau a unei reduceri a creanțelor; persoanele care sunt implicate în activitatea internă a instituțiilor de credit, administratorii și acționarii nu sunt considerați terți.

(4) Procedura de lichidare este procedura colectivă inițiată și controlată de autoritățile administrative sau judiciare, cu scopul de a valorifica activele unei instituții de credit sub supravegherea acestor autorități, inclusiv în cazul în care procedura se încheie printr-un concordat sau altă măsură similară.”

52. La articolul 56, alineatele (1), (2) și (4) vor avea următorul cuprins:

„Art. 56. – (1) Dacă asupra unei instituții de credit dintr-un stat membru care desfășoară activitate pe teritoriul României au fost dispuse măsuri de reorganizare sau o procedură de lichidare, acestea se vor aplica fără alte formalități pe teritoriul României și vor produce efecte în condițiile și de la data prevăzute în legislația din statul membru respectiv.

(2) Măsurile de reorganizare sau procedura de lichidare se vor aplica în conformitate cu legislația din statul membru de origine și ținând seama de prevederile art.48.

(4) Autoritățile administrative sau judiciare competente din statul membru de origine, administratorul sau lichidatorul vor comunica

oficiului registrului comerțului la care sucursala instituției de credit respectivă este înregistrată, decizia privind măsurile de reorganizare sau de deschidere a procedurii de lichidare, în vederea efectuării mențiunilor corespunzătoare. De asemenea, comunicarea va fi transmisă de autoritățile menționate la două zile de circulație națională din România, în vederea publicării.”

53. La articolul 56, după alineatul (4) se introduc alineatele (4¹) și (4²), cu următorul cuprins:

„(4¹) Prin administrator se înțelege persoana ori organismul desemnat de autoritățile administrative sau judiciare a cărui sarcină este de a administra măsurile de reorganizare.

(4²) Lichidator este persoana ori organismul desemnat de autoritățile administrative sau judiciare a cărui sarcină este de a administra procedurile de lichidare.”

54. Articolul 57 va avea următorul cuprins:

„Art. 57. – (1) Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Legii nr.64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu cele ale Codului de procedură civilă, precum și cu cele ale Legii nr.105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat.

(2) Banca Națională a României va informa fără întârziere autoritățile competente din statele membre gazdă asupra măsurilor de reorganizare sau a hotărârii de deschidere a procedurii lichidării luată într-un stat nemembru cu privire la o instituție de credit și la sucursala acesteia din România, atunci când instituția de credit are sediul în alt stat decât un stat membru și are deschise sucursale și pe teritoriul altor state membre.

(3) Informarea va fi făcută imediat după ce Banca Națională a României a retras autorizația de funcționare a sucursalei ca urmare a deschiderii procedurii de lichidare sau de îndată ce a luat cunoștință despre luarea măsurilor de reorganizare cu privire la sucursală. În comunicare se va menționa și faptul că autorizația de funcționare a sucursalei din România a fost retrasă.”

55. Articolul 60 se abrogă.

56. Alineatul (5) al articolului 61 va avea următorul cuprins:

„(5) Nici o procedură de urgență nu poate fi utilizată pentru a limita, întârzia sau suspenda executarea unui contract de compensare bilaterală potrivit prezentului articol.”

57. Articolul 62 va avea următorul cuprins:

„Art. 62. – În actele normative în vigoare, denumirea *procedura reorganizării judiciare si a falimentului instituțiilor de credit* se înlocuiește cu denumirea *procedura falimentului instituțiilor de credit*, corespunzător prevederilor prezentei ordonanțe.”

58. Alineatul (1) al articolului 63 va avea următorul cuprins:

„Art. 63. – (1) Prevederile prezentei ordonanțe vor intra în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor Titlului II și a prevederilor art.57 alin.(2) și (3), care vor intra în vigoare la data aderării României în Uniunea Europeană.”

59. După articolul 64 se introduce articolul 64¹, cu următorul cuprins:

„Art. 64¹. – Articolul 82³ din Legea nr.58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările și completările ulterioare, va avea următorul cuprins:

Art. 82³. – În cazul în care Banca Națională a României constată că redresarea financiară a instituției de credit nu este posibilă, aceasta hotărăște retragerea autorizației instituției de credit și sesizarea instanței competente în vederea declanșării procedurii falimentului.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valer Dorneanu

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Nicolae Văcăroiu

București, 278
Nr. 23 iunie 2004